

Itineraris senyalitzats al Parc del Montnegre i el Corredor

GR-5 Sender dels miradors. De Sant Celoni a Sant Iscle de Vallalta

GR-83 Camí del nord o del Canigó. De Mataró a Sant Celoni

GR-92 Sender del Mediterrani. De Tordera a Llinars del Vallès

PR-C 146 De Calella a Tordera

SL-C 70 De la Batllòria a la serra de Can Puig

SL-C 71 El dolmen de Pedra Gentil*

SL-C 72 La plana del Corredor*

SL-C 73 Les alzines de Can Portell*

SL-C 74 El pont de la Vila*

SL-C 76 Camí del torrent d'en Puig al Corral

SL-C 77 Can Vilar i el sot de Can Montasell*

SL-C 78 L'ermita de l'Erola*

SL-C 79 La vall d'Olzinelles*

SL-C 80 El dolmen de Ca l'Arenes*

SL-C 101 La vall de la riera de Pineda*

SL-C 102 Les Torrenteres*

SL-C 103 Montnegre carener*

SL-C 105 El pla de Forcs*

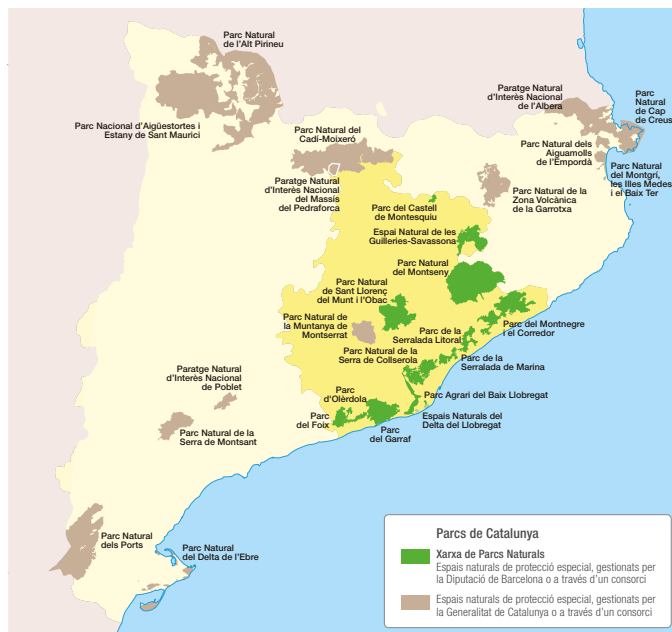
SL-110 De Vallgorguina a Olzinelles

SL®-C 106 Sant Corneli

PR-216 De Canyamars al Santuari del Corredor

 Fulllet disponible

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola, Parc del Foix.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Parc del Montnegre i el Corredor

ITINERARIS SENYALITZATS

SL-C 105

El pla de Forcs

Parc del Montnegre i el Corredor

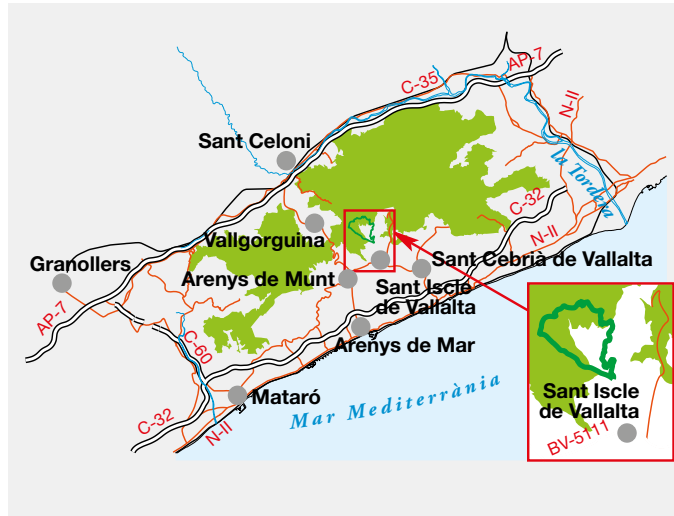

© Iconologics

Entre vora mar i terra endins, sota l'ombra de boscos atapeïts, testimonis d'antics usos forestals

Dòlmens neolítics, restes ibèriques i esglésies medievals es reparteixen dins un paisatge vorejat de conreus, boscos i masies. Tot plegat ens parla de petites històries privades i supervivència col·lectiva.

Accés al punt d'inici

En cotxe

Sortint de la C-32 per Arenys de Munt o Sant Pol de Mar, es troba a 5 quilòmetres

En transport públic

Línia Arenys de Mar-Sant Iscle (Transports Colomer, 937 951 254)

Característiques i recomanacions

Distància: 8 km

Desnivell: 240 m

Durada: 2 h 40 min

Dificultat: mitjana

Senyalització: blanc sobre verd, SL-C 105

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics.
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta
- Procureu no destorbar la fauna
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu
- Vigileu amb la resta d'activitats que interaccionen en les pistes: trànsit de vehicles motoritzats, bicicletes, cavalls...

Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió

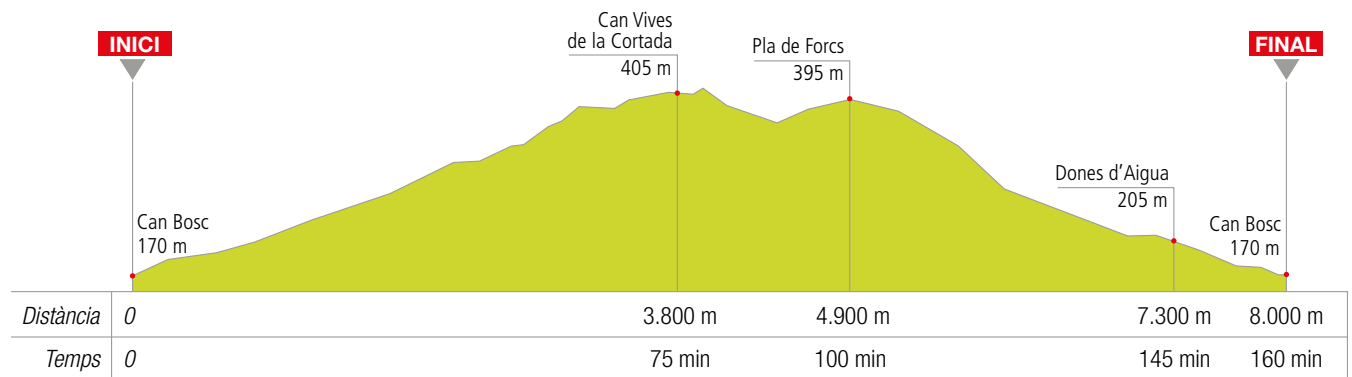
DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1989
Superfície protegida: 15.010 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc del Montnegre i el Corredor

Església, 13, 2n
08471 Vallgorguina
Tel. 934 727 670
p.montnegre@diba.cat

Descripció de l'itinerari

Aquest itinerari circular és una ocasió excel·lent per conèixer l'extraordinària riquesa paisatgística de l'entorn rural de Sant Iscle de Vallalta.

Trobem la fita d'inici a l'encreuament de la segona entrada de la casa de colònies de Can Bosc. **1** Per arribar a aquest punt des del centre del poble podem seguir el GR-5, passant per l'ermita de la Salut.

De la fita d'inici a la font a Can Vives de la Cortada

Iniciem l'itinerari pel camí de la dreta, que comparteix traçat amb el GR-5, sempre amunt per la pista. Aviat arribem al torrent de la Casanova, **2** on continuem per la pista de l'esquerra. Deixarem enrere la cruïlla de Can Perera.

Seguim ascendint envoltats de pi pinyer en detriment de l'alzina i la surera. Tot fent camí, observem una activitat agrícola centrada en les produccions d'horta i de maduixa, que domina en un paisatge de relleu pronunciat. Seguim pel camí, en franca pujada, sempre recte i compartint recorregut amb el GR-5 fins al mas de Can Vives de la Cortada. **3**

De Can Vives de la Cortada al pla de Forcs

Deixant a l'esquerra unes boniques vistes del mar, seguim el camí sempre acompanyats per blocs de pedres aïllats característics de la zona, anomenats «caos de boles», fins a trobar l'encreuament de Cal Paraire, veïnat de Sant Iscle privilegiat per les seves vistes. En aquest trencall, a la nostra esquerra, trobarem un corriol senyalitzat que ens porta en uns cent metres a les inscultures de pla de Forcs. **4**

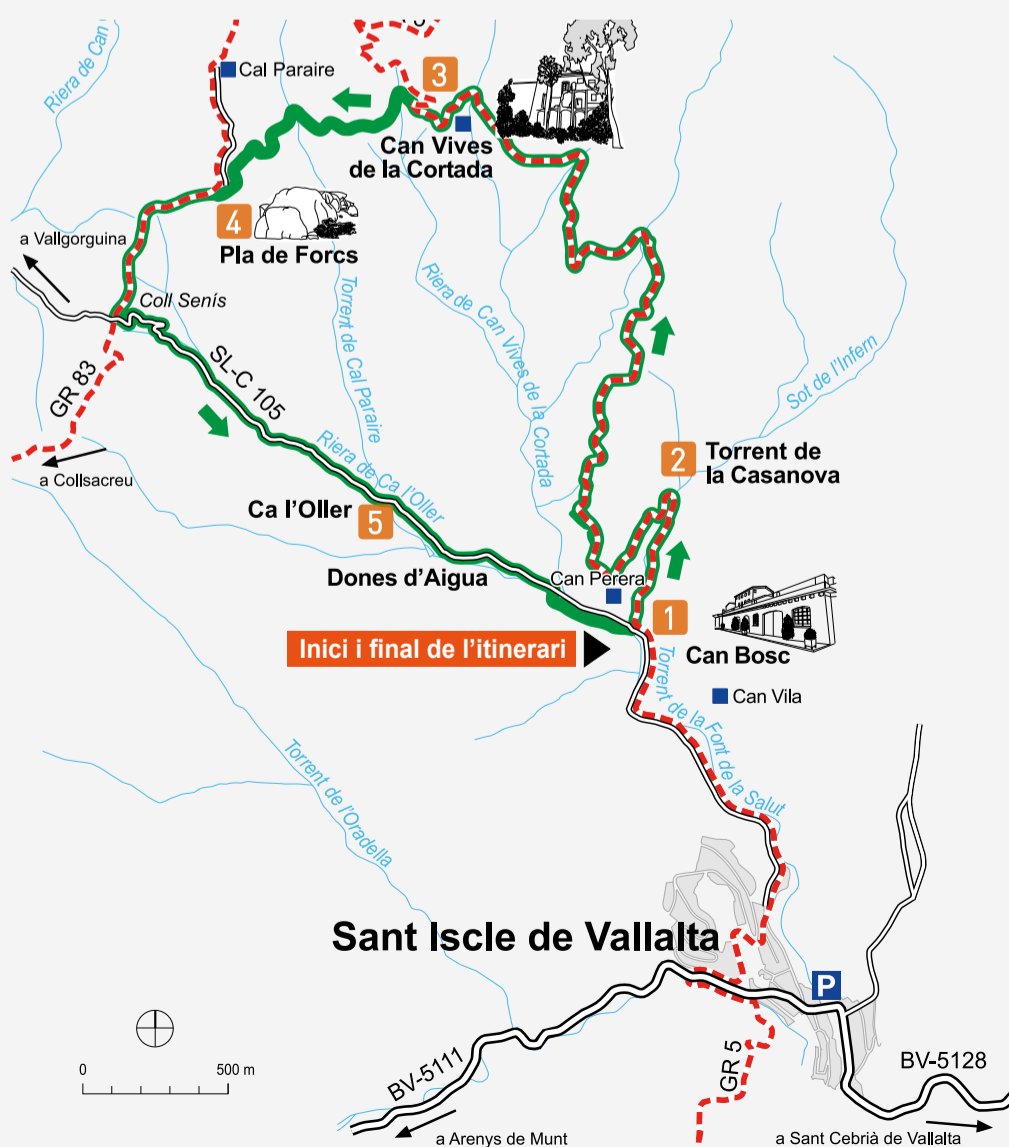
Del pla de Forcs al salt de Dones d'Aigua

Retornem a l'itinerari i agafem el desviament a l'esquerra en direcció a coll Senís, que coincideix amb l'itinerari GR-83 que condueix a Mataró. Arribats al coll, agafem el trencant de l'esquerra. És un tram de pendent pronunciat que ens acompanyarà fins a arribar als voltants de Ca l'Oller i el salt de les Dones d'Aigua.

Des del camí podem veure Ca l'Oller, **5** un palauet noucentista envoltat de terreny enjardinat, que és una propietat privada sense accés públic. Cal destacar les dues tribunes amb balcó de pedra i una torraxmirador que emergeix de la teulada. El gorg de les Dones d'Aigua queda enclotat en aquesta finca.

Del salt de les Dones d'Aigua a l'inici de l'itinerari

El recorregut continua avall, vorejant Can Patiràs i enfilant la baixada que ens porta al pont de Can Xicrau. Seguint a la dreta per la pista principal, arribarem al punt d'inici de l'itinerari a Can Bosc.

Ermita de la Salut

L'ermita de la Salut és una construcció moderna d'una sola nau, amb coberta de doble vessant, coronada per un petit campanar d'espadanya d'un sol ull. Fou bastida en compliment a una promesa que havien fet els amos del mas de Santa Victòria –actualment can Vila– per aconseguir el guariment de la seva filla. L'any 1885 es va celebrar la primera missa, i des de llavors perdura la celebració de la Festa de la Salut cada darrer diumenge d'agost.

Can Vives de la Cortada

Dècades enrere, als vessants del Montnegre hi havia nombroses masies dedicades a l'explotació agrícola, però actualment n'hi ha moltes que estan abandonades o fins i tot en runes. Can Vives de la Cortada s'enlaira per sobre de la vall amb vistes fins al mar. La masia té els seus orígens al segle XVI. Tot i l'estat ruïnós, podem identificar el cos principal de la casa, els corrals, un rellotge de sol del segle XIX i exemplars de lledoners davant de la casa.

La foscor de la muntanya del Montnegre és a causa de la frondositat dels seus boscos, amb gran quantitat d'alzinars, suredes, pinedes de pi pinyoner i pi bord en diferents estadis de recuperació. A les parts culminants del Montnegre i també a les obagues hi trobem magnífiques rouredes de roure de fulla gran i roure africà, i un petit racó de faigs. També hi ha extenses castanyedes i alzinars muntanyencs a les obagues. Una orografia solcada de rieres i torrents completen els trets d'identitat de l'indret, on a les seves vores, –dominades per verns, gatells i avellaners–, trobarem una gran varietat de plantes, fins i tot algunes de tòxiques, com ara la cicuta. Dins l'abundant fauna que hi conviu destaca la presència de senglars, cabirols, gats mesquers, fagines, toixons i mosteles. Segons l'estació de l'any, veurem volar àligues marcenques, aligots i, fàcilment, merles, tudons i gaigs.

Pla de Forcs

És un conjunt de megàlits que daten del Neolític final, de pedres granítiques amb cúpules o cassoletes insculturades. En total són 25 cavitats de diferents diàmetres, que no semblen tenir un origen natural. Algunes estan unides entre si per canals esculpits a la roca. Si ens entretenim a comptar-les, veurem que hi ha dinou cúpules circulars, cinc d'el·líptiques i una gran

de 40 centímetres de diàmetre i 10 de fons. Hi ha qui diu que podria tractar-se d'una mena d'altars per retre culte a alguna deessa prehistòrica de la fertilitat o de l'agricultura. A causa de la seva proximitat a dòlmens també podrien tenir alguna relació amb la mort.

Dones d'Aigua

Dones d'Aigua, dins una propietat privada sense accés públic, és un paratge al qual la foscor del gorg i la frondositat de la vegetació li donen un aspecte misteriós. De llegendes n'hi ha moltes, i una d'elles explica que hi vivien unes nimfes bellíssimes amb llargues cabelleres i cobertes amb suaus vels, que sortien les nits de lluna plena i encisaven els pastors amb els seus cànctics i danses. Es diu que, una nit, un d'aquests pastors s'enamorà

d'una d'elles i fruit d'aquella passió la nimfa quedà embarassada.

En el part l'ajudà la velleta de Can Patiràs, antiga llevadora, i en agraïment li ompliren el davantal, amb la condició que no mirés què hi havia fins a arribar a casa. La curiositat, però, la va vèncer, i en descobrir que només era segó el llançà a la riera. En arribar a casa va veure restes d'or al davantal, reculà i es llançà desesperada al gorg, on va ser engolida per les aigües. Del pastor es diu que encara se'l sent voltant per les muntanyes.